

דף כב

לז. א. מה דינה של תערובת קמצים של שתי מנחות, או קומץ שנתערב במנחה שעולה כליל לאשים?
ב. אלו כללים בדיני ביטול ניתן ללמוד מתערובת דם הפר ודם השעיר ביום הכיפורים?

א. תערובת קמצים, וכן תערובת קומץ במנחה שעולה כולה למזבח – הכל כשר.
היתה אחת מהן בלילתה עבה ואחת רכה, כגון מנחת גדבה שיש בה לוג שמן בעשרון סולת, שנתערבה עם מנחת נסכים שיש בה שלשה לוגין שמן לעשרון – רבי יהודה פוסל (שתיהן. רש"י ותוס'), מפני שבולעות זו מזו (נמצאת זו חסרה ממדת שמנה וזו מרובה מדי. עפ"י רש"י ותוס'). ויש סוברים שרק אחת מהן פסולה. ע' שטמ"ק אות ג; תוס' להלן כג. ד"ה חרב). [ואעפ"י שלדבריו מין במינו אינו בטל, כאן השמן של המנחה האחת בטל בסולת המנחה האחרת, שרואים את מינו (השמן) כמי שאינו, ובטל בשאינו מינו].
הלכה כחכמים המכשירים בכל אופן [מפני שהעולים אינם מבטלים זה את זה אפילו מין בשאינו מינו, הלכך לא נתבטל השמן בסולת והרי הוא שייך למנחתו בכל מקום שהוא שם. מפרשים]. ויקטיר הכל כאחד (רמב"ם פסולי המוקדשין יא, כח). יש מפרשים בדוקא מקטירים יחדיו (עפ"י ל"ה) וי"מ לאו דוקא (עפ"י חו"א).

ב. הדבר ידוע שדם הפר מרובה מדם השעיר, ואעפ"כ קראתו תורה דם השעיר – מכאן למדו חכמים שהעולין (-למזבח) אינם מבטלין זה את זה (ואפילו מין בשאינו מינו. כן מבואר מהסוגיא. זבח תודה). ואילו ר' יהודה למד מכאן שמין במינו אינו בטל (אפילו אינם עולין על המזבח).
א. יש אומרים שלא אמר רבי יהודה אלא בתערובת לח בלח, אבל יבש ביבש – בטל (עתוס').
ב. הלכה כחכמים שהעולין אינם מבטלין זה את זה. (ויש דרשות נוספות להלכה זו. ע' בזבחים פא).
בספר בית הלוי (ח"ב לה, ה) צידד שאפילו לדעת רבי יהודה שהעולין מבטלין זה את זה (בשאינו-מינו) – דוקא לח בלח, אבל תערובת חתיכות, י"ל שמדרבנן אינו בטל מפני חשיבותו.
ולענין תערובת מין במינו, לדעת רוב הפוסקים – בטל. ורש"י פסק כרבי יהודה (ע"ע בע"ז סו עג-עד; חולין צז-צח).

דף כג

לח. א. קומץ של מנחת חוטא שניתן בו שמן, מה דינו? ומה הדין כשניתן השמן קודם הקמיצה?
ב. מהו היחס שבין השמן לסולת במנחת נסכי הפרים, האילים והכבשים?
ג. מנחת פרים שנתערבה במנחת הכבשים או במנחת האילים – מה דינם?
ד. קומץ שנמצא שמנו על עצים – מה דינו?

א. קומץ מנחת חוטא שניתן בו שמן; רבי יוחנן אמר: פסול, שהרי אמרה תורה לא ישים עליה שמן. וריש לקיש מכשיר, שלדעתו אף לכתחילה משכשכים אותו בלוג כדי לשמנו. ואוהרת התורה – שלא יקבע לה שמן כחברותיה, כלומר: קודם הקמיצה [וגם אסור לשכשכנו אז. תוס' נד.], אבל לאחר הקמיצה, אם שמנה קצת (רש"י) – כשר.
א. מה שכתב רש"י 'קצת', אולי כוונתו לאפוקי שמן שרבה על הסולת, כי אז הריהו מבטלו. (וע' שפ"א).